

Din vorbă-n vorbă cu ...

cu Ileana Kripp Costinescu, despre familie, istorie și călătorii

Născută în România, însă plecată din țară încă de când era copil, Ileana Kripp Costinescu s-a întors pentru prima oară acasă în 1997 împreună cu soțul său Jakob, un baron tirolez. Redobândind proprietatea viticolă avută din strămoși, Ileana a reînviat împreună cu Jakob Kripp tradiția vinului Stirbey, cu o istorie de trei secole în zona Drăgășani.

Beau întotdeauna cu plăcere un pahar de...
Născută la Sinaia, ador munții, toți munții, iar băutura cea mai înalțătoare pentru mine este apa rece de izvor montan.

Primul lucru pe care îl fac când ajung într-un oraș nou este...
să caut piața. Da, cea de merinde și altele. Acolo descopăr oamenii locului, obiceiurile lor culinare și altele, mentalități, bărfe. Cea de la Palermo, Piazza Vucciria, m-a impresionat cel mai mult ca amalgam între Orient și Occident, între nord și sud, între continente.

Cea mai recentă achiziție este...
O rețetă de maioneză originală. Știați că maioneza cea bine cunoscută este la origine din Mahon, din insula Menorca? Un strănepot al ilustrului Richelieu, pe nume tot Richelieu, din armata lui Napoleon, a descoperit pe insulă sosul minunat și l-a introdus pe lista culinară franceză. Din Mahonesa a devenit Mayonnaise.

Bijuteriile mele preferate sunt...
Dacă este vorba de bijuterii, nimic nu întrece florile sălbatice. Cu ele fac buchețe care îmi împodobesc odăile, dar și coronite, diademe. Nepoatele mele sunt deja adepte. Celelalte bijuterii devin ușor o povară; să nu se piardă, să nu se strice, să nu se fure...

Un artist pe care l-aș colecționa dacă aș putea este...
Nu sunt o colecționară adevărată, și mai bine așa. Altfel, ar fi Modigliani și Giacometti.

Restaurantul meu preferat este...
După cum se știe deja, sunt colecționară de rețete simple și bune, și cum nu am restaurante preferate, variatio delectat. Deci tot descopăr.

Sporturile pe care le practic cu plăcere sunt...
Plimbări prin vii, păduri, dealuri, tururi prin munți, înot în toate apele frumoase, ski și sanie iarna. Cam totul în natură.

Un loc de neuitat pe care l-am descoperit în călătoriile mele este...
Un loc de neuitat a fost după un tur de câteva zile pe munte, coborând și făcând baie în lacul Pragser Wildsee din Pustertal, în Tirolul de Sud, Italia.

Ultima masă care m-a impresionat cu adevărat a fost...
una cu totul vegetariană. Este uluitoare variația de gusturi și forme ce se poate obține din dovlecei, vinete, roșii, ardei iuți și capere, ierburi proaspete, ciuperci proaspăt culese și fructe din grădină.

În frigiderul meu veți găsi cam întotdeauna...
roșii și Mozzarella în Tirol, iar brânză proaspătă de la piață și roșii la Drăgășani. Eu fac naveta, dar obiceiurile rămân.

Plăcerea mea vinovată este...
De a mă uita citind până la 2 noaptea pentru a recupera dimineața. Și dacă aceasta nu este posibil, plăcerea devine și mai vinovată.

DE CRISTINA ROȘCA

Obiectul pe care îl port întotdeauna cu mine este...
alianța, sau mai bine zis, inelul care reprezintă alianța mea cu Jakob și pe care nu îl scot niciodată.

Cartea pe care o citesc acum este...
În momentul de față citesc o carte, tot de la Jakob primită, și anume „Despre Bucurie” („The Book of Joy” - titlul în engleză), un dialog între Dalai Lama și Desmond Tutu. Fiindcă bucuria este atât de importantă în viața umană, indiferent de religie, de problemele din jur sau de cele ale fiecăruia în parte. Dacă știm să găsim bucuria în noi, îi ajutam și pe cei din jur, și vice-versa.

Pasiunile mele sunt...
Și dacă vorbim despre pasiuni, să le spunem bucurii repetitive. Ale mele sunt cei șapte nepoți. Să fiu bunică înseamnă să fiu iar copilă, creativă, destinsă, nonconformistă. A da în mintea copiilor este o bogăție reînviată.

Destinația de vacanță pe care aș recomanda-o este...
Când vine vorba de vacanțe locul potrivit este acela unde toți sunt fericiți, deci la mare și la munte. Da, locul ideal a fost Terlago, în Trentino, Italia. Un lac cu o apă splendidă, sub niște stânci mărețe. Deci totul la un loc.

O descoperire recentă din București este...
Am descoperit, nu departe, la Ciofliceni, lângă Snagov, Mănăstirea Carmelitelor, un ordin al bisericii Catolice. Acolo este o oază de pace și pozitivism, de bucurie liniștitoare pe care carmelitii o răspândesc fără artificii și fără efort. Mai mult, mierea de acolo este delicioasă.

Un monument, muzeu, clădire care m-a impresionat în călătoriile mele este...
Asemănătoare sentimente (cu cele de la Mănăstirea Carmelitelor - n.red.) am simțit și la Schitul Jgheaburi, nu departe de Olănești, dar bine ascuns. Este un monument atât al istoriei, cât și al Ortodoxiei, el existând documentar încă de la Radu Negru, în 1310, dar fiind re-și refăcut sub Matei Basarab, în 1640, sub C. Brâncoveanu s.a.m.d.. Pentru a ajunge acolo, ultima porțiune se merge pe jos, astfel că acestea sunt momente de reculegere.

Ceasul pe care îl port la mână este...
Dacă doriți să aflați de la mine cât este ceasul, Swatch-ul meu este foarte fiabil. Facem menaj bun încă din 1984 și am mai multe generații, deja muzeale.

Parfumul meu preferat este...
Nu se mai produce. Era „Ivoire de Balmain”. De atunci nu m-am consolată adevărat cu altul. Prefer parfumurile naturii, printre altele cele de la trandafirii

din vii. Am chiar unul foarte mirositor, care poartă și numele unui stră-străbunic, „Prince Stirbey”, descoperit la Chateaneuf, în Franța, și plantat de mine atât la Drăgășani, cât și în Tirol.

Obiectele mele preferate din garderobă sunt...
Și fiindcă vorbeam de Tirol, unde stau o parte din timp, bocancii mei Lowa, căptușiți cu piele sunt nelipsiții mei.

